

Rose Miniatures

v. Pernille Harboe

Kender I det, når man får lov til at realisere sine største drømme? Det håber jeg.. Fordi her har jeg nemlig været blandt de mest privilegerede personer, som har kunne gøre dette intet mindre end to gange inden jeg er blevet 25. Lad mig tage jer med på min fantastiske rejse.

Helt tilbage i 2001 åbnede verdenen med miniaturehestene sig for mig. Som en lille purk på blot 6 år kom jeg ud i min farmors stald, som nu også bestod af fire små miniatureheste; Zariff, Skygge, Frederikke og Jamaica. Zariff blev straks min farmors øjsten og det samme blev Jamaica for mig. Hun var en lille brun hoppe, som langt hen ad vejen ville gøre alt for mig, men jeg kan dog også huske flere springkonkurrencer, hvor den lille frøken synes det var bedre at løbe udenom springene. Jeg var enormt glad for Jamaica, men i 2003 blev mit hjerte stjålet af Frederikkens først fødte hingsteføl - Søglimts Mr. Fredo. Året efter blev Jamaica solgt, det var hårdt, men det var samtidig også det år Fredo blev helt min. Og her må jeg sige, på trods af nu 17 år i branchen med super smukke heste og AMHA og jeg ved ikke hvad, så var denne lille tykke mand, den hest, som har gjort det største indtryk på mig. Vi havde et bånd, et magisk bånd, og vi ville uden tøven gå gennem ild og vand for hinanden. Så det gjorde vi, næsten i hvert fald 😊 Det blev til dyrskuer, almindelige stævner, men der hvor Fredo satte størst præg var på agilitybanen. Løb jeg, så løb han.

Fredo er desværre solgt den dag i dag, og derfor vil jeg bruge lejligheden for at sige tak til min fantastiske hest for mange vidunderlige oplevelser <3

Fredo til DMHF cup i 2010

Men Fredo var selvfølgelig ikke den eneste i flokken. De 5 heste blev til mange flere og min tid med hestene blev meget omfangsrig.

Skæbnen ville dog det skrækkelige, at vi i 2007 mistede Zariff til tarmslyng på Landsskuet i Herning. Det blev slutningen på et alt for kort kapitel, men samtidig også starten på et nyt med min nuværende hest GMH Scout Zodiacs Little Boy.

Året før, i 2006, lagde Gallehøjgård billeder på deres hjemmeside af deres nyeste hingsteføl. Et rødbrøget langbenet føl med det smukkeste hoved. Jeg var hurtig - "Farmoooooor?! Skal vi ikke have ham her". Men svaret var nej, vi havde allerede en hingst og skulle ikke have en ny. Men som sagt ville skæbnen året efter at Zariff blev taget fra os, så da vi måneden senere var til åbent hus på Gallehøjgård, og Lb blev trukket frem som salgshest. I kan næsten gætte hvad der skete, ikke? "Farmooooor nu har vi jo ikke nogen hingst længere?". Skrækkeligt barn, jeg håber ikke mine egne børn bliver sådan 😊 Men jeg fik altså min hest.

Little Boy til Falsterbo Horseshow 2018

Men mere vil jo have mere ikke? I efteråret skulle vi til USA med en flok minifolk og jeg havde fået meget klar melding med på vejen "Du får IKKE flere heste, nu har du fået Little Boy i år". Og det var jo rimeligt, uden tvivl.. Lige indtil vi nåede Rio Red Ranches og det her lille røde hoppeføl stjal al min opmærksomhed. På den igen "Farmooooor".. Hun var ikke svært begejstret, men fordi Ready og hendes mor hørte til 'vildheste-flokken' følte hun sig sikker, når hun sagde "Hvis du kan fange den, så skal jeg nok se på den". Så jeg bad pænt om en grime og under en halv time senere kom jeg slæbende med det lille hoppeføl til min kære farmor, der tabte kæben, fordi hun var sikker på hun lige havde givet mig en umulig opgave. Så ja, der blev flokken lige forøget endnu engang med Rio Red Headliners Lady in Red aka Ready.

Og nu er der sikkert nogen som tænker, det var i 2007 Pernille, skal vi læse 15 sider om de næste 11 år? Og der får I simpelthen lov til at slippe med en kort version for nu.

I 2010 blev Ready ifolet med Little Boy. Der havde jeg aftalt med skæbnen, at året efter stod Søglimts Lb Red Rose på gården. Og det er jo herligt, når ens bestillinger kommer korrekt hjem, fordi i 2011 stod min lille pige præcis som hun skulle. Med hendes fødsel skabte hun drømmen om, at jeg en dag ville starte mit eget, med netop hende, og vi skulle selvfølgelig hedde Rose Miniatures.

Rose til sin kåring i 2016

Livet er dog ikke altid en dans på roser og det betød, at Stutteri Søglimt lukkede og slukkede - alle hestene blev solgt. Det skulle dog ikke blive enden for min færden i hesteverdenen, så i 2015 købte jeg Rose tilbage, i 2016 købte jeg min dejlige hingst EM Inkys Incredible Powershot og i 2017 kunne Little Boy endelig vende hjem efter at have været solgt i nogle år. Og med de tre kunne jeg realisere min drøm og har derfor skabt Rose Miniatures.

Power til Roskilde Dyrskue 2018

Til de skarpe skrev jeg jo, at jeg havde realiseret to drømme og det er helt korrekt. Fordi sideløbende med mine fantastiske heste er jeg lige blevet færdig med min bachelor som dyrlæge. Jeg mangler nu kun min kandidat, før jeg er helt uddannet. Kunne jeg have gjort det uden mine dyr? Nej.

Så skal jeg lige sende et budskab med på vejen til slut. Jeg har ikke nævnt nogle af mine resultater i denne her tekst, kun vist lidt på billederne, og det er ikke fordi de ikke har været der, det har de bestemt. Og mine heste har givet mig nogle fantastiske oplevelser på stævnepladserne, helt ud over det sædvanlige. Men det er simpelthen bare ikke til sammenligning med de oplevelser, de giver mig hjemme i stalden. Det er ikke til sammenligning med den udvikling man ser hos sin hingst, når han første dag springer 3 træktorve og nu kommer løbende med fuld knald med de højeste vrinsk og kan stå som børnenes favorit klappehest på dyrskue. Eller din hoppes reaktion, når hun bliver forskrækket og straks gemmer sig bag sin mor, fremfor at forsøge at stikke af. Så nyd jeres tid på stævnepladserne, men husk for guds skyld alt den glæde jeres heste giver jer derhjemme. Elsk jeres dyr og så tør jeg næsten garantere heste, som elsker jer.

Tak fordi I ville læse med! Vi ses derude!

De bedste hilsner fra

Rose, Power, Little Boy og Pernille - Rose Miniatures